

IO1 Zestaw materiałów do rozwijania podstawowych umiejętności

Plany sesji dla zasobów z sztuki teatralnej

Wprowadzenie

Celem Zestawu materiałów do rozwijania podstawowych umiejętności Artistic Licence jest budowanie prostych umiejętności i kompetencji u zmarginalizowanych dorosłych i migrantów za pomocą różnych kreatywnych metod, w tym 6 modułów na temat sztuk teatralnych, 6 muzycznych i 6 modułów opowiadania historii. Te plany sesji prezentują różne ćwiczenia na różnych poziomach i metody wykorzystania różnych zasobów w celu zbadania alternatywnych strategii edukacyjnych. Zmarginalizowani dorośli i uczniowie ze środowisk migracyjnych nie posługujący się językiem kraju goszczącego uczą się interakcji poza domem, integracji i podejmowania pierwszych kroków w celu znalezienia zatrudnienia.

Lekcje te są opracowywane z istniejącym zespołem uczącym się i napisane tak, aby zajmować się napotykanymi przez uczestników problemami w stylu, który im odpowiada. Ćwiczenia te są przeznaczone do przystosowania do konkretnej grupy i mogą być łatwo realizowane w formie podstawowej lub rozszerzonej - czyli bardziej kreatywne i złożone.

Należy wziąć pod uwagę rodzaj osób w grupie, ich poziom zrozumienia oraz to, jak komfortowo będą się one włączać w działania. Płeć jest często większym problemem niż w krajach przyjmujących, ponieważ różne religie i pochodzenie dyktują zachowania społeczne. Na przykład kobiety mogą pochodzić z bardzo różnych środowisk; niektóre z nich posiadają kwalifikacje akademickie zdobyte w kraju ojczystym, a inne nigdy nie miały możliwości uczęszczania do szkoły, w której skupiają się wyłącznie na własnym domu. Może im brakować motywacji lub pewności siebie do nauki języka, który jest niezbędny do prowadzenia bardziej integracyjnego życia w Europie. Lekcje oparte na rzeczywistych, zwyczajnych wydarzeniach mogą ich bardziej zainteresować, ponieważ starają się oni stworzyć sobie dom w kraju goszczącym. Ćwiczenia polegające na odgrywaniu ról w oparciu o wyjazd do lekarza ogólnego lub podróż autobusem, kupowanie jedzenia i interakcje z osobami, które spotykają, ułatwiają

zwiększenie pewności siebie ucznia w przyjaznym, niezagrażającym mu środowisku. Pozwala to również grupie na wymianę osobistych doświadczeń z innymi i nawiązanie przyjaźni, dzięki czemu nie czuje się ona tak odizolowana w swojej sytuacji.

Moduł 1 Sztuka aktorska

Odgrywanie naszych codziennych potrzeb jest starożytną metodą komunikacji. Jest tak stara jak czas, biegnąca przez każdy wiek i kulturę. Wszyscy robimy to podczas wakacji za granicą lub rozmów z przyjaciółmi z innych krajów. Jest to po prostu najlepszy sposób na przekazanie wiadomości i pomaga w uzyskaniu prostego słownictwa. Robimy to, ponieważ musimy znaleźć lub zrobić coś, a to jest to samo dla uczącego się imigranta, najlepszy sposób, jaki możemy wszyscy zrozumieć. Techniki uczenia się oparte na odgrywaniu ról stanowią doskonałą alternatywę dla edukacji uczniów ze środowisk migracyjnych i dorosłych na marginesie wykluczenia. Strategie działania są udowodnione przez różne źródła, że są bardzo skuteczne w przyciąganiu uwagi uczących się i zwiększaniu ich motywacji do nauki. Mogą one być szczególnie skuteczne we wspieraniu nauki języków obcych, co jest szczególnie ważne podczas pracy z grupami migrantów z różnych krajów. Sztuka aktorska i odgrywanie ról pomaga również w komunikowaniu wartości i różnic kulturowych w przystępny i zabawny sposób. Poprzez ćwiczenia aktorskie uczący się migranci mogą łatwo nabrać większej pewności siebie i łatwiej żyć na co dzień w danej społeczności, podróżować transportem publicznym, zajmować się pieniędzmi, pytać o wskazówki i nawiązywać kontakty towarzyskie w krajach przyjmujących.

Lekcje są zaplanowane jako cała sesja grupowa, ponieważ uczniowie mogą nie być wystarczająco pewni swoich umiejętności językowych, aby mówić do siebie poprawnie. Zachęcamy do zapewnienia pudełka z ubraniami do przebierania się. Czasami zabawą jest przełamanie pierwszych lodów, jeśli uczniowie biorą te moduły jako grę aktorską, a czasami łatwiej jest "schować się" za postacią. Prowadzący będzie musiała poprowadzić zajęcia i ubrać się tak, by dopasować je do tematu, którym się zajmuje. Nie jest to konieczne, ale pomocne jest użycie przynajmniej niektórych rekwizytów, takich jak kapelusze, parasolki czy laski.

Te 6 zajęć może być samodzielne. Są one zaplanowane jako postęp i nauczyciel jest zachęcany do przynoszenia na każdą sesję pewnych rekwizytów, oraz tych z poprzedniej sesji. Ostatnia sesja jest okazją do świętowania nauki i zaproszeniem do przeniesienia jej na nowy poziom.

1

Tytuł	Dotarcie do celu	
Grupa docelowa	Marginalizowani migranci, dorośli uczący się, osoby poszukujące pracy.	
Czas trwania	30-50 min, w zależności od wielkości grupy	
Efekty nauki	Wypowiadanie się i nauka słownictwa oraz rozpoznawanie słowa pisanego	
Poziom(-y)	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie	
Cel	Zasoby/potrzebne materiały	
<p>Celem tego działania jest rozwijanie zdolności uczniów do odnalezienia się w lokalnej społeczności. W tym ćwiczeniu uczestnicy uczą się, jak pytać o wskazówki i rozumieć odpowiedź. Uczniowie są zachęceni do zastanowienia się, jak podejść do obcego człowieka na ulicy, jak ważna jest mowa ciała i jakie rekwizyty, takie jak noszenie mapy, mogą być pomocne. To jest proste do zrozumienia, ponieważ jest to powszechne doświadczenie. Dodatkowo, uczestnicy ćwiczą swoje umiejętności słuchania i mówienia. pasuje do wszystkich poziomów kompetencji językowych i może być dostosowane do różnych scenariuszy i tematów zajęć.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu i wolną przestrzenią, ● Papiery i długopisy dla uczniów ● Taśma klejąca ● Wstępnie ustalona lista pytań i zwrotów. ● Wydrukowana mapa głównej ulicy z przylegającymi do niej drogami i kluczowymi budynkami. ● Lista podstawowych zwrotów ● Flipchart i długopisy markerskie ● Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, płaszcze, szale na kapelusze, sukienki, laski i parasole 	

Instrukcje dla prowadzącego

Dotarcie do celu pomaga uczącym się odnaleźć się w ich okolicy i pomaga im zintegrować się z grupą, ponieważ muszą pracować razem i pomagać sobie nawzajem. Wszyscy pytaliśmy już wcześniej o wskazówki i to wprowadza metodę odgrywania roli jako sposób na zdobycie pewności siebie poprzez zapewnienie uczniom możliwości integracji z innymi członkami grupy. To ma na celu nauczenie ich strategii, jak rozpocząć rozmowę z nieznanymi w kraju goszczącym. Uczniowie ćwiczą swoje umiejętności mówienia i słuchania. Każdy członek grupy musi umieć zadawać proste pytania i odpowiadać na nie. Przyjrzymy się całemu doświadczeniu w zadawaniu wskazówek i dowiemy się, jak upewnić się, że obcy na ulicy wie, dlaczego się do niego zbliżają. Przyjrzymy się planowaniu, praktyce, mowie ciała i rekwizytom.

- Przed zajęciami Prowadzący przygotowuje prostą mapę lokalnej głównej ulicy.
- Prowadzący powinien pamiętać o ocenie poziomu kompetencji językowych uczniów. Na poziomie początkującym powinno to obejmować tylko krótkie, proste pytania i odpowiedzi. Niemniej jednak, Prowadzący powinien zachęcać uczniów, by w miarę postępów w nauce uwzględniali kilka prostych pytań i prosili o wyjaśnienia.
- Prowadzący powinien pomagać uczniom podczas sesji, aby upewnić się, że każdy uczeń rozumie cel działania.
- Prowadzący wyjaśnia, w tym normy kulturowe, jak rozpocząć rozmowę z obcym człowiekiem w kraju goszczącym. Wyjaśnia uczniom, że będą

rozwijać prosty dialog na temat tego, jak powitać, zadać pytanie i pożegnać się z nieznanym.

- Osoba prowadząca może rozpocząć od pokazania mapy głównej ulicy z kilkoma kluczowymi budynkami, które można zapisać na tablicy. Mogą one być wypowiedziane przez prowadzącego i powtórzone przez grupę. Za tym pójdą proste frazy kierunkowe. Mogą one być wypowiedziane przez prowadzącego i powtarzane przez grupę.

Przykładami pytań i odpowiedzi mogą być

Q. Gdzie mogę znaleźć pocztę?

A. Jest prosto w dół, po lewej stronie ulicy.

Kiedy grupa wydaje się być gotowa do pracy w parach, zadają pytania i udzielanie odpowiedzi.

Kiedy każda para jest gotowa, dostarcza swoje Q i A przed grupą.

- Prowadzący pyta grupę, co by ich zestresowało w takiej sytuacji i próbuje zaadresować tą sprawę i znaleźć jakieś rozwiązania. Dwóch wolontariuszy otrzymuje proste, przećwiczone pytanie i odpowiedź. Następnie Prowadzący podaje przykład podejścia do nieznanego w sposób, który sprawia, że czują się oni niekomfortowo. Głowa w dół, brak kontaktu wzrokowego itp. Następnie Prowadzący pokazuje sposób podejścia do obcego człowieka z mapą,

w ręku i otwartym, przyjaznym wyrazie i postawie.

Prowadzący prosi dwóch wolontariuszy, by działali w ten sposób przed grupą, zapraszając ich, jeśli chcą, do skorzystania z przebrania.

- Grupa przechodzi do nowych budynków i nowych prostych kierunków. Są to wszystkie zadania przećwiczone w parach z jedną lub dwiema parami działającymi w ten sposób do grupy.

- Następnie uczniowie tworzą "ulicę" za pomocą krzesel z etykietami z nazwami budynków. Jeden z uczniów "idzie ulicą", czytając nazwy, gdy idzie.
- Pod koniec lekcji uczestnicy zapoznali się z dwoma lub trzema pytaniami i odpowiedziami, nazwami kierunków (lewy/prawy) oraz nazwami kilku budynków. Członkowie grupy są zachęceni do "chodzenia" po ulicy i zadawania pytań i udzielania odpowiedzi, których następnie przestrzegają. Uczniowie otrzymują kopię mapy swojej głównej ulicy z kluczowymi budynkami i nazwą oraz kluczowymi etapami wyznaczania kierunku i prostymi przyjemnościami.

Alternatywy ćwiczenia

- Lekcja może być rozszerzona tak, aby poprawić słownictwo tych, którzy mają już podstawowe umiejętności językowe.
- Słownictwo może zawierać bardziej złożone zdania z wykorzystaniem słownictwa dotyczącego odległości, transportu, czasu przejścia, koloru itp.
- „Ulica” może stać się bardziej skomplikowana, a uczący się mogą na zmianę przechodzić przez ulicę i iść do budynków zgodnie z instrukcjami przywołanymi przez grupę, przebijając się za różne postacie.
- Prowadzący mógłby napisać krótki skrypt do wykonania w formie szkicu, który zawierałby scenariusz dotyczący odbycia podróży, zagubienia się i kilkakrotnego poproszenia o wskazówki. Wszyscy uczniowie mogliby wziąć udział jako różne postacie na ulicy.

2

Tytuł	Pieniądze i matematyka	
Grupa docelowa	Dorośli, zmarginalizowani migranci uczący się	
Czas trwania	40 - 50 min, w zależności od wielkości grupy	
Rezultaty nauki	Zrozumienie nominałów i liczb w danym kraju	
Poziom(-y)	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie	
Cel	Zasoby/potrzebne materiały	
<p>Celem tego ćwiczenia jest pomoc uczniom w budowaniu pewności siebie w korzystaniu z pieniędzy i wyrażaniu prostych obliczeń matematycznych, pomaga pobudzić uczniów do podstaw matematyki prowadząc ich do zrozumienia cen, codziennych rzeczy i zapoznania ich z banknotami i monetami. W tym ćwiczeniu uczniowie tworzą proste zdania i uczą się łatwo rozpoznawać pisane i mówione ceny. To pozwala uczniom na przyswojenie nowego słownictwa i struktur gramatycznych, na których mogą budować. Prowadzący może wprowadzić slang używany w stosunku do pieniędzy, z którymi prawdopodobnie zetkną się w swojej społeczności.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu i wolną przestrzenią • Prawdziwe lub sztuczne pieniądze • Arkusz z wizerunkami banknotów i monet z odpowiednimi nazwami i slangami • Papier i długopisy dla uczniów • Taśma klejąca • Flipchart i długopisy markerskie • Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, płaszcze, szale na kapelusze, sukienki, laski i parasole 	

Instrukcje dla prowadzącego

Prowadzący ta ma na celu przedstawienie pieniędzy, banknotów i matematyki na bardzo podstawowym poziomie, ale ważne jest, aby nie sprawiać, że Prowadzący to będzie wyglądać zbyt dziecinnie. Dorośli imigranci napotykają na trudności w tej dziedzinie na wczesnym etapie w kraju przyjmującym. i może to być zastraszające. Uczniowie będą rozwijać swoje słownictwo na ten temat i będą w stanie wyrazić proste obliczenia.

Instrukcje do wykonania tej czynności:

- Przed zajęciami Prowadzący prowadzi krótkie badania internetowe. W kraju goszczącym mogą znajdować się proste filmy instruktażowe, z których Prowadzący może korzystać. Należy je dokładnie rozważyć przed ich użyciem, by nie dostarczać zbyt wielu informacji dla poziomu uczniów, nie używać skomplikowanych wyrażen lub żargonu, nie mówić w dialekcie, który nie jest lokalny dla społeczności uczniów.

Może być konieczne wpisanie liczb i słów 1-20 na tablicy dla odniesienia. Krzesła są ułożone w półkolu z małym stołem lub krzesłem w środku zawierającym 10 rekwizytów tego samego przedmiotu.

- rozpoczyna się od krótkiej oceny słownictwa i liczb, dzięki czemu Prowadzący może ustalić poziom zrozumienia i mówienia uczniów. Prowadzący używa 10 odpowiednich rekwizytów. Może to być 10 książek, 10 jabłek, 10 balonów, 10 filiżanek wody lub cokolwiek innego. Zadanie jest lodołamaczem, który pomaga uczniom zrelaksować się i pracować razem. Prowadzący prosi każdego z uczniów o podanie imienia i numeru rekwizytu.

Prowadzący daje np. jabłko pierwszemu uczącemu się w kręgu krzesel i mówi . "Daję ci jedno jabłko. Uczeń odwraca się do następnego i bierze

kolejne jabłko z krzesła i podaje 2 jabłka mówiąc "daję ci 2 jabłka" i tak dalej aż do osiągnięcia 10. Przedmioty stają się coraz trudniejsze do trzymania.

Poszczególne pozycje są dokładane na stół aż do osiągnięcia w sumie 20 sztuk. Prowadzący zapisuje każdy element na tablicy podając jego nazwę. Uczniowie powtarzają te słowa.

Prowadzący wygląda jak poprzednio, a każdy uczący się wybiera jeden lub dwa rekwizyty i przechodzi do następnej osoby, Mówiąc: "Dam ci 1 jabłko i 2 książki, co równa się 3 i tak dalej. Uczeń odwraca się do następnej osoby: "Daję ci 1 jabłko plus 2 książki plus 4 długopisy, co równa się 7. Trwa to do momentu, gdy wszystkie pozycje zostaną użyte i wszyscy zostaną dołączeni.

Prowadzący przechodzi do pokazywania prawdziwych lub sztucznych pieniędzy. Zdjęcia każdego z nich znajdują się na tablicy. Prowadzący powtarza nazwy i prosi osoby indywidualne, aby zrobiły to samo, dopóki wszyscy nie będą pewni, że rozpoznają pieniądze.

Prowadzący jest powtarzane w kółku, a notatki są umieszczane na tablicy. W wersji polskiej byłyby to monety o nominale 1 złotego
Daję ci 1 złotówkę.
Daję ci 1 złotówkę plus 5 złotych, co równa się 6 złotych.
Trwa to do czasu, aż wszyscy uczący się zrobią zwrot.

Prowadzący można powtórzyć w odwrotnej kolejności
"Mam 34 złote. Zabieram 4 złote i daję ci 30 złotych.
może to powtórzyć zarówno przy użyciu monet, jak i banknotów.

Prowadzący pokazuje obraz lokalnego rynku i wyjaśnia, że jest kilka dziwnych nazw, które usłyszą w odniesieniu do pieniędzy

Wersja polska obejmowałaby:

1 złoty = złotówka

5zł = piątka lub 5złotych.

10 złotych = dycha lub dziesiątka.

Jeśli czas na to pozwoli, przećwiczcie te pojęcia w parach

Alternatywy ćwiczenia

Jako odmianę tego ćwiczenia, Prowadzący może przygotować bardziej złożone obliczenia i zawrzeć w nich obszerniejsze słownictwo dotyczące pieniędzy, Prowadzący może zdecydować się na powtórzenie tego ćwiczenia, zaczynając od osoby posiadającej 20 pozycji. Przechodząc do następnej osoby, która mówi: "Mam 20 przedmiotów, ale zabieram 5 długopisów, więc daję ci 2 książki plus 3 jabłka plus 4 banany plus, 1 szklanka, plus 3 szaliki i 2 kubki co daje 15.

To może być powtórzone z pieniędzmi.

Możliwe jest ustawienie stoiska targowego. Uczniowie mogą używać ubrań do przebierania się i dokonywać zakupów rekwizytów. Prowadzący powinien działać jako posiadacz stoiska, a uczący się jako kupujący.

Należy ustawić dwa stoliki. Jeden z rekwizytami i jeden ze wszystkimi pieniędzmi.

Wprowadzono pewne nowe słownictwo:

Kupujący - "Chciałbym 3 jabłka i jedną książkę proszę

Właściciel stoiska (Prowadzący) wyraźnie widzi dostępne pieniądze i może poprosić o proste kwoty, które nie wymagają zmiany. "To jest 3,90 „.

Kupujący daje odpowiednie pieniądze

W przypadku bardziej zaawansowanej grupy, po zrealizowaniu scenariusza, Prowadzący i jeden z uczniów mogą otrzymać arkusze do pracy w parach, gdzie są zobowiązani do dokonywania transakcji między sobą za pomocą odpowiednich pieniędzy i wydawania reszty, z uwzględnieniem slangu.

Licencja Artystyczna: Wykorzystywanie sztuk scenicznych do budowania
kluczowych kompetencji
IO1 - Zestaw narzędzi do budowania podstawowych umiejętności

3

Tytuł	Zakupy na zewnątrz
Grupa docelowa	Dorośli, uczący się imigranci
Czas trwania	45 minut
Rezultaty nauki	Dokonywanie prostych zakupów
Poziom(-y)	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie
Cel	Zasoby/potrzebne materiały
<p>Celem tego ćwiczenia jest rozwijanie kompetencji językowych. To pozwoli uczniom na dokonywanie prostych zakupów w małym sklepie. Dokonywanie zakupów w supermarkecie jest stosunkowo łatwe, ale to wymaga pewnego prostego słownictwa, umiejętności interpersonalnych i zrozumienia lokalnych zwyczajów, takich jak ustawianie się w kolejce i wymiana uprzejmości. Dodatkowo rozwijają oni umiejętności matematyczne i pieniężne oraz ćwiczą swoje zdolności słuchania i mówienia. komunikacji werbalnej i niewerbalnej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pokój z krzesłami. Wolna przestrzeń i stół. ● Zdjęcia różnych rodzajów sklepów ● Sztuczne lub prawdziwe pieniądze ● Niektóre artykuły spożywcze ● Torba na zakupy ● Papier i długopisy dla uczniów ● Taśma klejąca ● Flipchart i długopisy markerskie ● Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, płaszcze, szale na kapelusze,

sukienki, laski i parasole.

Instrukcje dla prowadzącego

Grupa może, ale nie musi, wczuć się w rolę w ćwiczeniu, przyjmując określone rodzaje postaci i używając rekwizytów i kostiumów:

Prowadzący może zacząć od krótkiego klipu z sitcomu pokazującego osoby wchodzące do typowego lokalnego sklepu.

- Lekcja może rozpocząć się od zapytania grupy przez prowadzącego o to, co jedzą na wieczorny posiłek i o gotowanie w ich własnym kraju.

Grupa może zostać poproszona o sugestie dotyczące rzeczy, które może kupić i sporządzenie listy zakupów. Prowadzący może uzupełnić wszelkie luki w słownictwie. Słowa te mogą być powtarzane w grupie i indywidualnie, dopóki grupa nie będzie czuła się pewnie.

Wprowadzenie fraz powitania i uprzejmości stosowanych przy wejściu do sklepu zwracając się do właściciela sklepu. Powinny być one napisane na tablicy i powtarzane do momentu, aż wszyscy będą mieli pewność siebie. Po tych czynnościach należy wykonać kolejne fazy, aby poprosić o dany artykuł.

Grupa może pracować w parach, aby je przećwiczyć. Podane wówczas artykuły spożywcze powinny być w miarę możliwości nazwane przez grupę, a nazwy zapisane na tablicy i powtórzone.

- Sklep jest ustawiony, a uczniowie używają wszystkich kostiumów użytkowych, jeśli chcą je wziąć pod względem wejścia do sklepu i porozmawiać z właścicielem sklepu (Prowadzący). Uczeń pyta o każdy

przedmiot, albo pyta o przedmiot, który nie jest dostępny i o cenę pojedynczego przedmiotu.

Prowadzący prosi o całkowitą płatność i zabiera pieniądze.

Kupujący wychodzi i wybiera następnego ucznia do sklepu, być może przekazując kapelusz lub swój kostium. Niektórzy mogą nie być pewni siebie i mogą robić zakupy w parach, ale wszyscy muszą uczestniczyć w jakiś sposób

W razie potrzeby można ponownie odtworzyć klip telewizyjny i przeprowadzić dyskusję na temat tego, co zostało zobaczone.

Alternatywy ćwiczenia

- To może działać dobrze na najbardziej podstawowym poziomie lub może być kontynuowane w celu podsumowania poprzednich lekcji. Prowadzący powinien wyjaśnić, że uczniowie nie muszą rozumieć każdego słowa, ale raczej powinni skoncentrować się na kluczowych słowach i wyrażeniach oraz czuć się pewnie, w stosunku do tego, że wskażą lub zrealizują to, czego chcą. Ważne jest, by uczący się mieli otwarty umysł i potrafili śmiać się z błędów i nieścisłości oraz przyjemnie angażować się w zakupy z właścicielem sklepu i innymi kupującymi.

Pod koniec zajęć Prowadzący powinien zachęcić uczniów do dyskusji na temat lokalnych sklepów. W miarę jak ćwiczenie postępuje, do tablicy można dodać więcej słownictwa.

- Można wprowadzić czas przeszły

Prowadzący: "Kupiłam tę sukienkę w sklepie charytatywnym. To mój ulubiony sklep na tej ulicy!

Zapytaj każdą osobę

"Jaki jest twój ulubiony sklep?"

"Co kupiłeś?"

"Ile to kosztowało"

Można dodać słownictwo wokół wartości.

"To jest zbyt drogie

"Czy masz coś tańszego?

I rozmiar itp.

4

Tytuł	Podróżowanie transportem publicznym	
Grupa docelowa	Marginalizowani dorośli, uczący się imigranci,	
Czas trwania	45 minut, w zależności od wielkości grupy	
Rezultaty nauki	Budowanie zaufania poprzez podróżowanie w społeczności	
Poziom(-y)	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie	
Cel	Zasoby/potrzebne materiały	
<p>To może pomóc uczniom w budowaniu pewności siebie i zachęcić ich do poruszania się po okolicy. Zwiększy to ich zdolność do angażowania się w życie społeczności lokalnej w przyjemne, lokalne działania kulturalne i umożliwi osobom poszukującym pracy.</p> <p>Może to być obsadzone wokół lokalnej imprezy lub festiwalu w najbliższej przyszłości. Organizator może przynieść plakaty lub ulotki. Zaangażuje to uczniów w prawdziwe, możliwe działania następcze, takie jak wspólne uczestnictwo w imprezie. Uczniowie będą mieli możliwość przećwiczenia kluczowych umiejętności z poprzednich lekcji. Uzyskanie wskazówek, korzystanie z zakupów za</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pokój z krzesłami ułożonymi w półkolu i wolną przestrzenią ● Zdjęcia przedstawiające różne rodzaje transportu ● Próbki biletów używanych lokalnie ● Prawdziwe lub fałszywe pieniądze ● Można pokazać lokalną stronę internetową poświęconą podróżom ● Wystarczająca ilość laptopów lub telefonów, aby umożliwić uczniom wyszukiwanie informacji na temat podróży ● Papier i długopisy dla uczniów ● Taśma klejąca ● Flipchart i długopisy markerskie ● Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, płaszcze, szale na kapelusze, sukienki, laski i parasole. 	

pieniądze, pomaga uczniom w przyswajaniu nowego słownictwa i ćwiczeniu budowania bardziej złożonych zdań.

Instrukcje dla prowadzącego

- Przed przystąpieniem do ćwiczenia Prowadzący powinien ocenić poziom zrozumienia grupy i być przygotowany do dostosowania działań.

Pomocne byłyby badania nad plakatami i ulotkami dotyczącymi lokalnych imprez.

Przykłady biletów stosowanych w transporcie lokalnym

Sposoby rezerwacji wydarzenia i link do jego strony internetowej mogą skierować uczących się do tego, a także upewnić się, że podane informacje są aktualne. Upewnij się, że sesje objęły wszystkie informacje, które są odpowiednie dla grupy

Mapa potrzebnego transportu

Mapa lokalizacji wydarzenia. Organizator może ułożyć ćwiczenie tak, aby w razie potrzeby skorzystać z metod rezerwacji wstępu. Wydarzenie jest omawiane i wydawana jest ulotka. Grupa jest zachęcana do wspólnego udziału.

- Po tym działaniu powinna nastąpić krótka, podsumowująca dyskusja na temat dotychczasowych postępów grup, w zależności od tego, jakie działania zostały zakończone. Prowadzący może zachęcić grupę, wyrażając jej dotychczasowe postępy i przypominając, że są teraz lepiej przygotowani do tego, by cieszyć się lokalną społecznością lub uczestniczyć w rozmowie kwalifikacyjnej.

Alternatywy ćwiczenia

- Jeśli uczący się mają większą wiedzę, tempo lekcji może być szybsze. Może to obejmować scenariusz, w którym uczący się musi skorzystać z bardziej złożonych części poprzednich zajęć, takich jak zapytanie o drogę na imprezę z zapytaniem o najlepszy środek transportu i wskazówki dotyczące dojazdu na dworzec autobusowy lub kolejowy.
- Uczeń może skorzystać z różnych środków transportu i dokonać bardziej skomplikowanych zakupów, kupić bilety i zjeść piknikowy lunch.

5

Tytuł	Rezerwowanie wizyty	
Grupa docelowa	Dorośli, uczący się imigranci	
Czas trwania	20-40 min	
Rezultaty nauki	Zrozumienie dat i godzin	
	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie	
Cel	Zasoby/potrzebne materiały	
Celem tego działania jest zachęcenie uczniów do budowania zaufania do korzystania z usług takich jak lekarze. Osoby uczące się najczęściej umawiają się na wizyty osobiście, a nie przez telefon. Praktyka w tym ćwiczeniu	<ul style="list-style-type: none"> • Pokój z krzesłami w półkolu i wolną przestrzenią • Planer z tygodniową stroną z umówionymi kilkoma spotkaniami 	

zwiększy ich kompetencje w zakresie mówienia i pisania. Dodatkowo, osoby uczące się, które poszukują pracy, w kreatywny sposób wzmacniają swoje umiejętności administracyjne.

- Scenariusze umawiania się na dane wizyty, Jeden dla każdego ucznia
- Papier i długopisy dla uczniów
- Taśma klejąca
- Flipchart i długopisy markerskie
- Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, płaszcze, szale na kapelusze, sukienki, laski i parasole

Instrukcje dla prowadzącego

- Prowadzący zaczyna zajęcia od wyjaśnienia, jak ważne jest umawianie się na spotkania i jak ważna jest etykieta, która otacza to zagadnienie, np. umożliwienie osobie stojącej przed klasą umówienia się na spotkanie bez kolejki i bez możliwości podsłuchiwania ich rozmów.

Prowadzący może zawierać frazy pozwalające na powtórzenie, sprawdzenie i spisanie spotkania oraz wszelkie wyjaśnienia dotyczące wymaganych dokumentów lub zmiany lokalizacji. Prowadzący pyta uczniów, co mają do powiedzenia, co mają zrobić lub o co proszą i robi notatki na tablicy, wypełniając w razie potrzeby wszelkie braki.

- Gdy wszyscy czują się gotowi, Prowadzący zapewnia każdej osobie stronę z planerem. Przejmuje on rolę recepcjonisty i każda osoba podchodzi do biurka z własną prośbą i angażuje się w umawianie się na spotkanie z prośbą o wyjaśnienie i potwierdzenie daty i godziny. Każdy uczeń otrzymuje prostą notatkę pisemną

Na przykład:

"Chciałbym się pilnie zobaczyć z lekarzem, ponieważ mam bardzo wysoką gorączkę." Grupa praktykuje to w parach. „Chciałbym się umówić na dzisiaj, proszę.”

Uczeń podchodzi do recepcji ze swoją stroną z dziennikiem i umawia się na spotkanie.

Alternatywy ćwiczenia

Ćwiczenie to jest stosunkowo krótkie, ale można je rozszerzyć na bardziej złożoną sytuację, np. na zbiór spotkań w różnych miejscach, np. na specjalistyczne wizyty w szpitalu z różnymi oddziałami. Może się to odbywać również w ramach biura świadczeń lub na rozmowę kwalifikacyjną, lub w sposób odpowiedni dla danej grupy.

Aktywność ta może wrócić do podsumowania ustaleń dotyczących podróży wymaganych do uczestnictwa w imprezie.

6

Tytuł	Poznawanie innych	
Grupa docelowa	Marginalizowane osoby dorosłe, migranci i osoby poszukujące pracy	
Czas trwania	50 minut	
Rezultaty nauki	Zdolność do socjalizacji	
Poziom(-y)	Podstawowe zapamiętywanie i rozumienie	
Cel	Zasoby/potrzebne materiały	
<p>Celem tego ćwiczenia jest pomoc uczniom w codziennych rozmowach. Ma ono na celu świętowanie wszystkiego, czego nauczyli się do tej pory i poznanie innych uczniów na bardziej osobistym poziomie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Pokój z półokrągiem krzesel i wolną przestrzenią ● Uczniowie zostaną poproszeni o przyniesienie na lekcję czegoś, albo jakiegoś jedzenia z ich własnego kraju, instrumentu muzycznego, artykułu, który mogą pokazać, albo o ubranie się w coś, co powie nam więcej o ich pochodzeniu. ● Płyta CD z muzyką do odtwarzania w tle, aby zrelaksować atmosferę ● Kubki itp. ● Zaświadczenie dla każdego ucznia. ● Papier i długopisy dla uczniów ● Taśma klejąca ● Flipchart i długopisy markerskie ● Opcjonalnie - Ubrania do przebierania się za różne postaci, 	

plaszcz, szale na kapelusze,
sukienki, laski i parasole.

Instrukcje dla prowadzącego

Zadanie to koncentruje się na rozwijaniu znajomości i przyjaźni uczących się oraz pomaganiu im w ćwiczeniu umiejętności komunikacyjnych i uświadamianiu sobie, że ich wkład jako członków grupy ma wartość.. Zachęca się ich również do bycia dumnymi z własnej kultury oraz chęci i możliwości pokazania innym czegoś ciekawego o sobie. Ma to na celu budowanie poczucia własnej wartości i pokazanie, że ich kraj goszczący jest zainteresowany nimi i ich podróżą.

- Prowadzący wyjaśnia, że to ćwiczenie polega na poznawaniu się i rozpoczęciu rozmowy o sprawach codziennych i domowych. to nie tylko przyczyni się do zacieśnienia więzi między członkami grupy, ale także pomoże w poznaniu sąsiadów i kolegów z pracy.
- Prowadzący pisze na tablicy kilka wspólnych zdań wprowadzających, które mogą być wybrane jako odpowiednie dla grupy, mając na uwadze wszelkie wrażliwości i to, o co byłoby grzecznie prosić lub dyskutować w kraju goszczącym i prosi grupę o powtarzanie ich aż do uzyskania pewności siebie.

Te mogą być:

"Witam, mam na imię John. Mieszkam w apartamentach przy parku, jestem tu z żoną Mary i naszymi dwoma chłopcami, Timem i Robertem.

"Uczę się, aby poprawić mój angielski

"Jak masz na imię?

"Czy pracujesz w mieście?

Następnie uczniowie pracują w parach i dowiadują się kilku rzeczy o swoim sąsiedzie, a następnie wprowadzają go do grupy.

Prowadzący poprosi wcześniej uczniów, by przynieśli coś, co pomoże im w rozmowie o sobie.

Ci, którzy są w stanie, pokazują swój przedmiot i jeśli to możliwe, uczniowie zadają kilka pytań. Zachęcamy do dyskusji.

- Podawane są przekąski, które powinny zawierać niektóre dania przygotowane przez uczniów. W miarę możliwości, może być muzyka od uczniów. Powinni oni odpocząć i dobrze się bawić.
- Prowadzący zamyka sesję, gratulując im pracy i zachęcając do kontynuowania praktyki i przeniesienia nauki na wyższy poziom.
- Każdy uczeń otrzymuje "certyfikat" lub kartkę gratulacyjną, stworzoną przez ośrodek.

Alternatywy ćwiczenia

to może być łatwo stosowane na różnych poziomach.

Przed podaniem przekąski Prowadzący może przedłużyć lekcję. Grupa może być dość towarzyska i chętna do dalszego kontaktu. W takim przypadku wolontariusz może zasugerować zajęcia, w których mógłby wziąć udział, na przykład wspomniane wcześniej wydarzenie lub inne zajęcia w ośrodku. Mogą umówić się na spotkanie między sobą, porozmawiać o kosztach, zorganizować podróż, (być może sprawdzić na stronie internetowej), udzielić szczegółowych wskazówek i porozmawiać o tym, co wiedzą o każdym z członków grupy lub porozmawiać o sobie przez 1 minutę, porozmawiać o okolicy lub przeprowadzić wywiad z członkiem grupy.

Można by porozmawiać o współczesnej kulturze popularnej w celu lepszego przeniknięcia do krwiobieg kraju przyjmującego.

Licencja Artystyczna: Wykorzystywanie sztuk scenicznych do budowania
kluczowych kompetencji
IO1 - Zestaw narzędzi do budowania podstawowych umiejętności

